

УДК 616.311.-02:616.342-002] – 085.324:591.477:599.731.1

©Н. І. Мисула, О. В. Авдєєв

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського»

Ефективність лікування запальних захворювань СОПР при використанні ротокану та метрогілу-дента при експериментальному гастродуоденіті

Серед хронічних захворювань травного шляху в дітей та підлітків чільне місце посідає патологія гастродуоденальної зони, зокрема хронічні гастродуоденіти. Прояви цього захворювання спостерігаються і в ротовій порожнині та характеризуються запальними змінами слизової оболонки порожнини рота (СОПР), появою афтозних висипань, морфофункціональними порушеннями, що зумовлено зв'язаним функціонуванням шлунково-кишкового тракту.

У клінічній практиці для лікування запальних процесів СОПР використовують препарати, які володіють протимікробними, протизапальними властивостями, посилюють процеси регенерації слизової оболонки і мають гемостатичні властивості, представниками яких є ротокан та метрогіл-дента.

Метою дослідження було порівняти ефективність лікування запальних захворювань СОПР при використанні ротокану та метрогілу-дента при власно розробленому експериментальному гастродуоденіті.

Отримані дані показують, що рівень продуктів пероксидного окиснення ліпідів (ПОЛ), зокрема малонового діальдегіду (МДА) та дієнових кон'югат (ДК) при моделюванні гастродуоденіту зріс вдвічі порівняно з дани-

ми інтактної групи. В той час, як активність антиоксидантної системи (АОС) зменшилася вдвічі, і такі показники, як рівень супероксиддисмутази (СОД) та каталази (КТ) зменшилися порівняно з інтактною групою.

Використання ротокану сприяло зростанню рівня відновленого глутатіону (ВГ), активності СОД та КТ, тоді як концентрація МДА та ДК зменшилася, хоча показників інтактної групи не досягнула.

Застосування метрогілу-дента у щурів сприяло зростанню рівня ВГ більшою мірою, ніж при застосуванні ротокану. Активність СОД та КТ були ближчими до норми при застосуванні метрогілу-дента, тоді як рівень МДА та ДК зменшився, хоча показників інтактної групи теж не досягнув.

Проведені дослідження свідчать, що застосування метрогілу-дента та ротокану для лікування запальних захворювань СОПР при експериментальному ГД мало позитивний ефект. Проте застосування метрогілу-дента зумовило зростання активності АОС більшою мірою, ніж лікування ротоканом. Отримані дані свідчать про необхідність вдосконалення методу лікування запальних захворювань СОПР на тлі ХГД.